

Παντελής Πουλιόπουλος

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΕΣΣΔ!

ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ!

Γράφηκε: Ιούλης 1941

Online Έκδοση: Ελληνικό Αρχείο Παντελή Πουλιόπουλου, Μάης 2003

HTML Markup: Αντώνης Μεγρέμης για το *Αρχείο των Μαρξιστών στο Internet*, 2003

Οι φλόγες του πολέμου αγκάλιασαν πια και την ΕΣΣΔ. Τώρα είναι ο τελικός αγώνας του εργατικού κράτους για την ύπαρξή του. Οι κίνδυνοι του πολέμου για τα κοινωνικά θεμέλια της πρώτης προλεταριακής επανάστασης έχουνε γίνει πραγματικότητες άμεσες. Κι έρχονται αυτή τη στιγμή απο τη φοβρότερη πολεμική μηχανή που μπόρεσαν ποτέ να δημιουργήσουν κυρίαρχες τάξεις: από το γερμανικό μιλιταρισμό του 3ου Ράιχ. Δεν είναι μόνον ο Χίτλερ, το βλέπουμε. Τις βασικές κατακτήσεις του Οκτώβρη - που στέκουνε μόλο τον εκφυλισμό του κράτους - τις απειλούνε και οι άλλοι ιμπεριαλιστές, οι δολεροί "φίλοι" της στιγμής: ο Τσώρτσιλ και ο Ρούσβελτ. Την οριστική του σωτηρία το κράτος που ίδρυσε η Οκτωβριανή Επανάσταση θα την βρει όταν η επανάσταση επεκταθεί και σε άλλες χώρες.

Μα γι' αυτό ίσα - ίσα όλοι οι επαναστάτες και όλοι οι συνειδητοί προλετάριοι στον κόσμο είμαστε σε τούτη την υπέρτατη στιγμή έτοιμοι να δώσουμε τη ζωή μας για να νικηθούν οι μηχανές του γερμανικού ιμπεριαλισμού που ξεκίνησαν για την Ουκρανία, τη Μόσχα και τον Καύκασο. Γιατί το νοιώθουμε καλά πώς μια ηρωική και νικηφόρα αντίσταση της Σ. Ε. μπορεί να δημιουργήσει ευνοϊκές συνθήκες για την ανάπτυξη του επαναστατικού κινήματος στις ιμπεριαλιστικές χώρες, εχθρικές και "φιλικές". Αντίθετα, μια κατάρρευση της θα μπορούσε να καθυστερήσει τη νίκη του Σοσιαλισμού στην Ευρώπη και στον κόσμο, επιβάλλοντας ασύγκριτα πιο μεγάλες θυσίες στους προλετάριους και στους δυναστευόμενους λαούς του. Μά ξέρουμε ότι κι αυτό ακόμη θα ήτανε στην πραγματικότητα ένα παραπάνω επεισόδιο - το πιο φοβερά τραγικό! - μέσα στα χρόνια, που ζούμε, της αγωνίας και των σφαιδασμών του καπιταλιστικού συστήματος. Γιατί, πάνω απ' όλα, στον παγκόσμιο τούτον ιμπεριαλιστικό και στον αντισοβιετικό τούτον

πόλεμο, όσο απρόβλεπτες κι αν μας παρουσιάσουνε ακόμη φάσεις, ένα μόνο είναι απο τώρα βέβαιο: ότι στο τέλος θα τόνε κλείσει κι αυτόν, όπως έγινε στα 1917-18, η κοινωνική εξέγερση σε μητροπόλεις και σε αποικίες. Κι έχουμε πολλούς λόγους να πιστεύουμε ότι δεν θα περιμένουμε πολύ ακόμα τον τερματισμό της υποχώρησης του επαναστατικού κινήματος των υποδουλωμένων και σφαζόμενων λαών.

Χωρίς την υποχώρηση αυτή θάταν αδύνατο στους ιμπεριαλιστές φασίστες και δημοκράτες, να επιβάλουνε στον κόσμο τη νέα ανθρωποσφαγή, 20 χρόνια μετά την άλλη. Η επανάσταση δεν μπόρεσε να προλάβει τον πόλεμο. Συστηματική για πολλά χρόνια η σοσιαλπροδοσία του Σταλινισμού και της Σοσιαλδημοκρατίας διέλυε την πρωτοπορία και φαρμάκωνε με τον εθνικισμό τις μάζες. Οι αλληλοδιάδοχες επιτυχίες της Αντίδρασης ως τώρα θα ήταν αδύνατες δίχως την εγκληματική πολιτική του Κάιν - Στάλιν. Αυτή βοήθησε το Χίτλερ ν' ανέβει το 1933 και να δημαγωγήσει το γερμανικό προλεταριάτο με τη ληστεία των Βερσαλλιών που την υπεράσπισε με λύσσα η σταλινική διπλωματία ως τα 1939. Αυτή με το σταλινοχιτλερικό σύμφωνο του 1939 βοήθησε τον πάνοπλον ιμπεριαλισμό του Ζου Ράιχ να βάλει την Ευρώπη κάτω από το σιδερένιο τακούνι του. Το ματωμένο σκοινί που τώρα θέλει να σφίξει ο Χίτλερ στο λαιμό του σοβιετικού προλεταριάτου το έχει από καιρό ετοιμάσει με απέραντη τύφλα ο ίδιος ο Στάλιν. Τα γεγονότα τώρα θα μας δείξουν σε τι βαθμό μπορούν να επηρεάσουν την εξέλιξη του πολέμου ή γραφειοκρατική κατάπνιξη της σοβιετικής δημοκρατίας, οι άλλοι τυχοδιωκτισμοί της σταλινικής πολιτικής ως τώρα, ο αποκεφαλισμός του Κόκκινου Στρατού, η συστηματική εξόντωση των ηρώων της παλιάς μπολσεβίκικης φρουράς, η παραμέληση στις μεταφορές, στην ποιοτική βελτίωση της παραγωγής κλπ.

Μολαταύτα μπορεί και πρέπει από τον πόλεμον αυτό τελικός νικητής να βγει μόνη η επανάσταση. Μπορεί και πρέπει λοιπόν από τώρα να τσακιστεί το δολοφονικό χέρι που υψώνεται τη στιγμή αυτή καταπάνω στη Σ.Ε., που είναι χέρι οπλισμένο απο τους μεγιστάνες του γερμανικού χρηματιστικού κεφαλαίου. Μπορεί, γιατί είναι τεράστια τα πλεονεκτήματα, οι έμπυχες εφεδρείες, οι απέραντες εκτάσεις και τα υλικά αποθέματα, που η φύση, η ιστορία και προπάντων η Επανάσταση με τις κατακτήσεις της και τις ανώτερες μορφές παραγωγής έχουν χαρίσει στη Σ. Ε. Τα πλεονεκτήματα αυτά δεν μπορούσε να τα εξαφανίσει καμιά γραφειοκρατία όσο κι αν ήταν απολυταρχική και διεφθαρμένη. Και από τις πρώτες κιόλας μάχες του Ιουνίου τα υπέροχα παραδείγματα ορμής και ηρωικής αυτοθυσίας φανερώνουνε το λυσσασμένο μίσος που κλείνουνε στα στήθη

τους τα σοβιετικά αδέρφια μας ενάντια στους ιμπεριαλιστές και με τι πάθος θα υπερασπίσουνε τη Σ.Ε. από τον κίνδυνο μιας αστικής παλινόρθωσης.

Ποτέ όμως άλλοτε ο κίνδυνος αυτός δεν ήταν τόσο απειλητικός όσο στις φοβερές αυτές στιγμές που η ζωή της Σ.Ε. είναι στην κόψη του μαχαιριού. Γι' αυτό και ποτέ άλλοτε το εργατικό κράτος δεν είχε τόσο επιτακτική ανάγκη απο μια αληθινά μπολσεβίκικη διεύθυνση. Η βοναπαρτιστική κυβέρνηση του Στάλιν είναι αυτή που οδήγησε τη Σ.Ε. και το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα στις πιο μεγάλες ήττες και με όλη την πολιτική της ετοίμασε το έδαφος όπου αναπτύχθηκαν ως τώρα επικίνδυνα οι δυνάμεις της εσωτερικής αντεπανάστασης. Έκοψε τους δεσμούς της εξωτερικής πολιτικής του εργατικού κράτους με το διεθνικό επαναστατικό κίνημα και τους καταπιεζόμενους λαούς των αποικιακών χωρών. Και τώρα ακόμη τήνε στηρίζει στις συμφωνίες με την αγγλοαμερικανική διπλωματία για διανομές των χωρών Ευρώπης και Ασίας μετά τη νίκη σε αμοιβαίες "σφαίρες συμφερόντων". Ξαναλέει ότι και ο Τσώρτσιλ και ο Ρούσβελτ για κάποια απελευθέρωση των λαών της Ευρώπης από το φασιστικό ζυγό. Κανένας όμως Σοβιετικός εργάτης, κανένας Ευρωπαίος εργάτης, όσο κι αν μισούνε το φασισμό, κανένας απο τους εργάτες και τους λαούς πούνε υπόδουλοι στον αγγλοαμερικανικό ιμπεριαλισμό δεν μπορεί να έχει καμιά εμπιστοσύνη στα ψεύτικα αυτά συνθήματα των χρηματιστών του Λονδίνου και της Νέας Υόρκης. Κι όταν θ' αρχίσει να τρίζει στα θεμέλια της η δικτατορία των Γερμανών ιμπεριαλιστών στη σιδηροδέσμια Ευρώπη, η βοναπαρτιστική δικτατορία του Στάλιν θα συναντήσει στο σοσιαλιστικό προλεταριάτο των χωρών της την πιο γερή αντίσταση, που αυτή ίσα - ίσα θα βοηθήσει και τους Σοβιετικούς προλετάρους να ξαναστήσουνε τη γνήσια σοβιετική δημοκρατία και στις απέραντες χώρες της Σ.Ε.

Εξίσου όμως αγωνιώδη ανησυχία αφήνει στη συνείδηση σοβιετικού και διεθνικού προλεταριάτου ο κίνδυνος να εκμεταλλευτούνε τις μεταπτώσεις και τις δυσχέρειες στην πορεία του πολέμου οι "φίλοι" καπιταλιστές της Αγγλίας και της Αμερικής για να εξαναγκάσουνε σε νέες υποχωρήσεις τη σταλινική γραφειοκρατία και να χτυπήσουν απο τα μέσα τις κοινωνικές βάσεις του Οκτώβρη. Και είναι φανερό ότι στην τελειωτική φάση αυτού του πολέμου οι ιμπεριαλιστές του κόσμου θα παραμέριζαν προσωρινά τις διαφορές τους για να εμποδίσουνε μια οριστική νίκη του εργατικού κράτους και της προλεταριακής επανάστασης στις άλλες χώρες.

Μόνο μια αληθινά επαναστατική, μπολσεβίκικη κυβέρνηση στη Σ. Ε. θα μπορούσε σήμερα, χωρίς να πάψει να εκμεταλλεύεται μεθοδικά τις διιμπεριαλιστικές αντιθέσεις και συγκρούσεις, να ξανασυνδέσει τολμηρά την πολιτική του μαχόμενου εργατικού κράτους με τους σκοπούς της ευρωπαϊκής και της παγκόσμιας επανάστασης, που μέσα σ' αυτήνε βρίσκεται και της Σ.Ε. η τελική σωτηρία. Μονάχα αυτή θα ήταν εγγύηση πραγματική για το έγκαιρο τσάκισμα κάθε απόπειρας της αντεπανάστασης να εκμεταλλευθεί την πολεμική κρίση για τους δικούς της σκοπούς. Μονάχα μια τέτοια κυβέρνηση θα ξαναζωντάνευε την παράδοση του Κόκκινου Επαναστατικού Στρατού του Λένιν και του Τρότσκι, που τη "μολυσματική" επαφή του με το Γερμανό στρατιώτη την έτρεμε το 1918 και αυτός ο Λούντεντορφ, ο πρωτεργάτης της τωρινής πολεμικής μηχανής του Χίτλερ.

Από τον πόλεμο αυτό δεν μπορεί να βγει η Σ.Ε. σωσμένη σαν εργατικό κράτος παρά μόνον αν αυτός διεξαχθεί σαν πόλεμος επαναστατικός. Και γι' αυτό χρειάζεται να πέσει ο Στάλιν όχι απο τα δεξιά, από τις κλίκες της φιλοχιτλερικής ή φιλοαγγλικής αντεπανάστασης που σε περίπτωση πολεμικών ατυχημάτων θάρριχναν τη χώρα σε χάος ασύγκριτα πιό φρικτό απ' όσο γνώρισε με τους Ντενίκιν, Γιούντενιτς, Βράγκελ και Κολτσάκ. Πρέπει έγκαιρα να τον ανατρέψει το στρατηγό των ηττών Στάλιν από τ' αριστερά η πολιτική επανάσταση του σοβιετικού προλεταριάτου. Αυτή μόνο, βοηθημένη από ένα "ξέφωτο" επαναστατικό σε άλλες χώρες, μπορεί και πρέπει να ξαναγεννήσει τη σοβιετική δημοκρατία και να συνεχίσει την επαναστατική παράδοση του 1917 - 20. Αυτό το δρόμο χάραξε στην επαναστατική πρωτοπορία η 4η Διεθνής που ξανασήκωσε αποφασιστικά σ' όλο τον κόσμο, παλιό και νέο, στις παραμονές του νέου πολέμου τη σημαία του επαναστατικού Σοσιαλισμού, τη σημαία που την πρόδωσε, ύστερα από τη 2η, και η σταλινισμένη 3η Διεθνής. Είναι ο μόνος δρόμος που οδηγεί στη σίγουρη νίκη κατά του Ιμπεριαλισμού.

Να μη λυπηθούμε τίποτα στην πάλη για να τσακιστεί η σιδερένια γροθιά του γερμανικού ιμπεριαλισμού που απειλεί την ΕΣΣΔ. Να συναδελφωθούμε με τον Κόκκινο Στρατό και να εργαστούμε για τη διάλυση του στρατού των αντισοβιετικών μισθοφόρων, παντού, στα μέτωπα, στα μετόπισθεν, στις κατεχόμενες χώρες της Ευρώπης και σε όλες τις άλλες χώρες, με όλα τα μέσα και χωρίς να λυπηθούμε καμιά θυσία να βοηθήσουμε τα αγωνιζόμενα σοβιετικά μας αδέρφια. Να εργαστούμε σ' όλες τις χώρες της Ευρώπης για τη νίκη της επανάστασης που θα ελευθερώσει τους εργαζόμενους της ηπείρου από τον κοινωνικό και στρατιωτικό ζυγό του Άξονα και των ντόπιων καπιταλιστών. Το ίδιο ασταμάτητη και το ίδιο

αποφασιστική θα είναι η πάλη μας για τη μετατροπή του ιμπεριαλιστικού πολέμου σ' εμφύλιο για την ανατροπή της καπιταλιστικής εξουσίας στις χώρες και στις αποικίες του αγγλοαμερικανικού ιμπεριαλισμού και του ιαπωνικού.

Να μην αφήσουμε καμιά πολεμική δυσχέρεια να την εκμεταλλευτούνε μέσα στην ΕΣΣΔ η αστική αντεπανάσταση και οι υποκινητές της από το εξωτερικό, αλλά να υπερασπίσουμε με όλα τα μέσα το καθεστώς του Οκτώβρη ενάντια σε κάθε αντεπαναστατική απόπειρα.

Να οργανώσουμε εντατικά και να χρησιμοποιήσουμε κάθε ευκαιρία για να βοηθήσουμε το σοβιετικό προλεταριάτο στην πολιτική του επανάσταση για την εγκαθίδρυση μιας αληθινής μπολσεβίκικης κυβέρνησης που θα αναπτύξει στο κατακόρυφο την πολεμική δραστηριότητα της χώρας και θα ξαναζωντανέψει την ηρωική επαναστατική παράδοση του Λένιν και του Τρότσκι. Με τη σημαία ψηλά της 4ης Διεθνούς αγωνιζόμαστε για τις Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Ευρώπης, για το θρίαμβο της Παγκόσμιας Σοσιαλιστικής Επανάστασης, για την Παγκόσμια Σοσιαλιστική Δημοκρατία, τέρμα οριστικό στα πολεμικά μαρτύρια της εργαζόμενης ανθρωπότητας.

Ιούλης 1941